

Peters julekalender

*24 små fortællinger fra min barndom
1959*

9. DECEMBER

TØMMERFLÅDEN

Jeg har fået lov til at cykle til Sallinge i eftermiddag.

Foråret er rigtig kommet nu, og jeg kan mærke den varme vind mod kinden. Jeg har medvind og jeg kender jo hele vejen, for jeg har jo osse cyklet den mange gange efterhånden. Først gennem Gestelev, så Vantinge, hvor fjerkræslagteriet ligger lidt udenfor landsbyen. Det ser altid lidt beskidt ud og lugter heller ikke særlig godt. Jeg holder vejret og skynder mig forbi. Når jeg cykler, kan jeg altid lugte en masse, især om foråret. Det er så mærkeligt, at jeg altid kommer til at tænke på de samme ting når

jeg lugter en særlig lugt. Så går det nedad bakke og over åen ved Sallingelunde Mølle, så må jeg anstrenge mig, for nu skal jeg op ad bakken. Jeg plejer at gi' den rigtig god gas, så jeg nemmere kommer op ad den næste bakke. Nogen gange må jeg trække cyklen, men i dag træder jeg rigtig godt i pedalerne og kommer op på toppen, selv om jeg bliver lidt forpustet. Jeg kan nu se over til den lille gård, hvor Rasmus Mælkekusk bor. Jeg har ikke set ham siden vi flyttede, og jeg kommer til at tænke på de gange, jeg var med ham rundt på mælkeruten, hvor jeg sad foran sammen med ham og holdt tømmerne i hånden. Jeg kan pludselig fornemme lugten af heste og sur mælk, der er spildt på laddet. Jeg kan ikke se Rasmus og cykler videre. Jeg når Hans Snedkers marker, som ligger lige før jeg når Sallinge. Der ligger et underligt firkantet hus, som altid har set lidt fattigt ud. Jeg ved ikke rigtigt, hvem der bor der, men jeg husker, at de havde en dreng, som havde nogle mærkelige læber. Mor har fortalt, at han havde hareskår, men jeg syntes altid, at det var lidt uhyggeligt, når jeg så ham. Så går det hurtigt nedad bakken, og jeg kan nu se mejeriet for enden af vejen. Jeg vinker til Anders Krogh, der går ude i roemarken og hakker roer sammen med karlen. Han har bukket sine støvler om, så de ikke varmer så meget. Jeg har osse en gang prøvet at hakke roer. Jeg skulle lege med Niels Chr., men han skulle hjælpe med at hakke roer, så jeg gik med ham ud på marken. Jeg fik et hakkejern i hånden, og det var da osse meget sjovt i starten, men det blev meget hurtigt kedeligt, og jeg fik lidt ondt i ryggen. Jeg fandt på en eller anden undskyldning, og skyndte mig hjem.

Jeg møder Dagmar i bryggerset.

- Nå, vi får nok besøg af Peter i dag, sir hun og smiler til mig.

- Er Niels Chr. hjemme?

- Ja, ham og Knud er nede ved åen. De er vist ved at bygge en tømmerflåde, kør du bare derned.

Åen! Jeg har aldrig måttet lege ved åen, men når Dagmar havde givet Niels Chr. lov, kan det vel ikke være så farligt.

Jeg skynder mig ned til åen og kan se Niels Chr. og Knud stå ude midt i åen i korte bukser og bare ben og arbejde på en tømmerflåde. De har fået fat i en gammel dør, og de er nu i gang med at binde to olietønder fast under den.

Jeg smider cyklen i græsset og skynder mig helt hen til åen.

- Smid skoene og smøg bukserne op og kom ud og hjælp os, det er ikke så nemt med de tønder, råber Niels Chr.

Jeg er næsten sikker på, at det ville mor aldrig have givet mig lov til, men jeg smider alligevel hurtigt skoene og smøger bukserne godt op over knæet.

- Er vandet ikke koldt?

- Nej, ikke når du har været herude et stykke tid.

Langsomt nærmer jeg mig åen og stikker forsigtigt en tå i vandet. Men den kommer hurtigt op igen for vandet er da hundekoldt.

Niels Chr. griner.

- Kom nu Peter Futmælk! - Du vænner dig hurtigt til det.

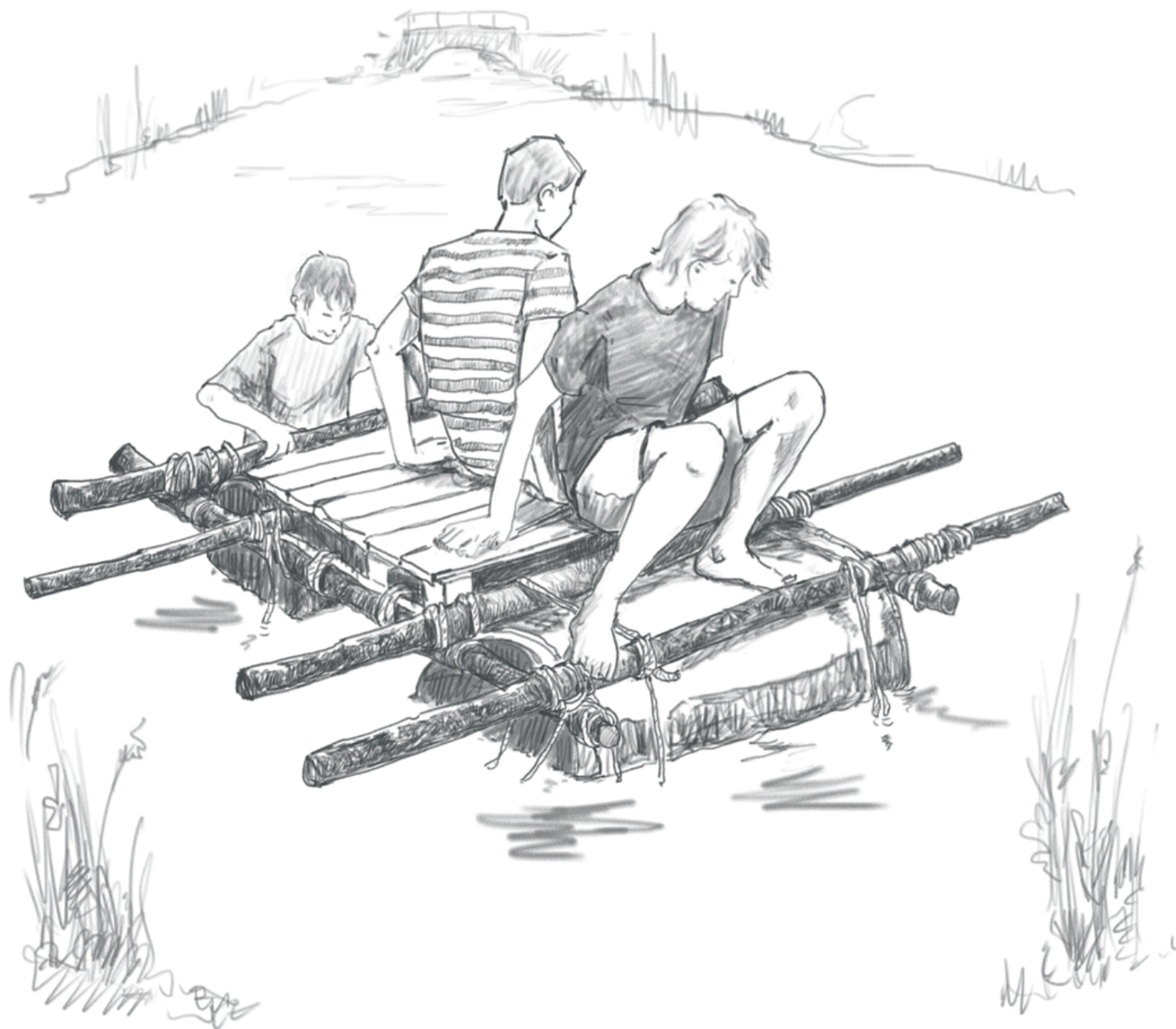
Jeg prøver igen. Når Niels Chr. kan gå ude i det kolde vand, kan jeg vel osse.

Det er koldt, men da jeg endelig når ud til tømmerflåden midt i åen, føles vandet alligevel varmere.

Knud og Niels Chr. har allerede fået den ene Castrol olietønde sat fast til døren med reb.

- Hvis du holde flåden, så den ikke flyder rundt, kan vi andre binde tønden fast.

Jeg vader hen til den ene ende af døren og prøver at holde fast på flåden.

Hvor har I tønderne fra?

- Den ene har vi fået fra smeden - den anden har vi fået af far. Han har haft smøreolie til traktoren i den.

Nu er flåden endelig klar, så vi kan begynde at sejle med den. Knud har taget en lang kæp med, som vi kan bruge som stage.

Knud støder fra og flåden begynder at drive med strømmen nedad åen. Niels Chr. og jeg sidder på døren og Knud stager. Flåden er lidt svær at styre, så vi zigzagger fra side til side, men endelig får Knud styr på flåden og vi glider stille fremad.

Strømmen føres os ind under broen, og der bliver næsten helt mørkt, men da vi kommer ud i lyset igen, sker der noget. Pludselig sidder vi fast - åen er ikke så dyb her, så tømmerflåden er for tung til at kunne flyde her. Niels Chr. og jeg hopper i vandet og skubber tømmerflåden fri. Jeg kigger mig omkring og opdager, at det var her, Per, Ulrik og mig prøvede at køre over isen i vores hjemmelavede prærievogn, da vi var ude at rasle fastelavn. Jeg smiler lidt, jeg husker godt den historie. Isen gik i stykker, prærievognen gik til bunds og Ulrik blev godt og grundig våd, men mor og far fik aldrig noget at vide om det. Og de skal heller ikke have at vide, hvad jeg har lavet i dag. Knud er nu osse hoppet i vandet, og sammen skubber vi flåden mod strømmen hen til det sted, hvor vi startede. Den ene af tønderne er osse ved at falde af, så vi bliver nødt til at reparere flåden, inden vi kan sejle igen.

- Peter!

Jeg vender mig om og der står Dagmar.

- Peter, har du glemt alt om tid og sted. Du bliver vist nødt til at komme op, hvis du skal nå at cykle hjem inden aften.

Jeg har helt glemt alt om tiden. Så jeg skynder mig op på land, og får sokker og sko på. Jeg siger farvel til Knud og Niels Chr. og følges med Dagmar hjem til gården.

- Nu skal du bare se, hvad vi lige har fået, sir Dagmar, da vi når ind i bryggerset.

Jeg kigger mig omkring, men kan ikke se noget nyt.

- Den der, sir' Dagmar og peger på noget på væggen.

- Det er en vandvarmer, så nu behøver vi ikke at koge vandet, når vi skal vaskes.

Jeg kan godt huske nu, at de altid kun havde koldt vand.

- Hvordan går det i Ringe, spør' Dagmar og vender sig om mod mig - kan din far li at arbejde på Lactosan.

- Nej, siger jeg stille, det kan han ikke, men nu rejser han osse snart til Varde.

- Til Varde - i Vestjylland?

Jeg nikker.

- Det er jo den egn, jeg kommer fra.

Man kan godt høre på Dagmar, at hun ikke er født på Fyn.

- Ja, han rejser til Varde om 14 dage. Han skal være mejerist på Varde Andelsmejeri.

- Jamen dog. Skal I så osse flytte til Varde.

Jeg ved ikke rigtig, hvad jeg skal sige. Jeg ved jo ikke rigtig noget.

- Det skal vi måske, siger jeg stille. Jeg ved det ikke.

Dagmar står et øjeblik og kigger på mig. Så klapper hun mig blidt på hovedet.

- Nu må du hellere skynde dig - kan du hilse hjemme.

Jeg cykler hjemad i modvind og jeg er ikke så glad mere.

Her startede sejladsen
med tømmerflåden.
Vi endte lige bag
gården til venstre.
I forgrunden ses
Sallinge Kro, som
nedbrændte i
begyndelsen af
70'erne.

Jens Henriksen gård, hvor drengen med hareskåret boede.
Bag gården ses Hans Snedkers marker. Han spillede en central
rolle især i den først julekalender.

Facts & kommentarer

Det var alle mand af hus, når der skulle hakkes roer de to gange om året.

VARMT VAND

hele året
KØKKEN, BAD, FRISØRSALON OG I STALD

El-vandvarmer MESTER
Til eet aftapsted. Med varmetermostat. Kan opsættes af enhver.
Størr. 10 liter..... 235,—
Størr. 25 liter..... 345,—

El-vandvarmerne HAKA og VESTA
Til flere aftapsteder. Med varmetermostat.
Størr. 30 liter..... 235,—
Størr. 50 liter..... 290,—
Størr. 80 liter..... 340,—
Størr. 100 liter..... 395,—

JET el-hurtigvandvarmer
Til eet aftapsted. Med varmetermostat. Stor kapacitet. Let at opsætte.
JET I, ideel til frisørsaloner, 12 liter, kobberbeholder..... 435,—
JET II, alm. beholder, 20 liter. 385,—
JET III, alm. beholder, 40 liter.. 445,—
TILBEHØR:
Svingtud..... 15,00
eller
Håndbruser med 125 cm slange.. 18,00

Gas-vandvarmer SANAR
7410
Til flere aftapsteder
verer 15,—

Lysbro roehakken
med den omskiftelige klinge af fineste blankt stål er stadig den bedste hjælp i roemarken.
Navnet LYSBRO er stemplet i alle klinger, også i de løse reserve-klinger. Vær altid forsynet med nogle af dem og husk, at klingernes bredde skal passe nøje til holderne i hakkerne.
LYSBRO ROEHAKKEN fås med 190, 180, 165, 140 og 100 mm brede klinger samt med lange og korte skafter.
LYSBRO FABRIKER - Aktieselskab - Silkeborg

Sallinge Å i dag. Den blev for nogle få år siden rensat op og på flere steder rettet ud.